

værende Myndighed, som man har til at stadfæste Statuter, aldrig er bleven brugt i den Retning, i det Mindste er det mig ikke bekendt. Endvidere har man anset meget over Bestemmelsen i § 13 om, at Bankens Bestyrelse udnævnes af Kongen. Jeg har i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort opmærksom paa, at det netop er den samme Maade, hvorpaa Bestyrelsen af Livrenteselskabet kommer til Stede, og jeg veed ikke, om man i de forløbne Aar siden 1870 har gjort den Erfaring, at denne Ret til at udnævne Bestyrelsen af Livrenteselskabet er bleven brugt af nogen Regering, enten i noget som helst særligt Formaalets Tjeneste eller, som jeg helst vil udtrykke det, at den er bleven benyttet til derigennem at udøve et uberettiget Tryk paa Livrenteselskabets Bestyrelse. Skulde Nogen have den Formening, vil jeg driffigt opfordre ham til at undersøge dette Spørgsmaal nærmere — det sker jo let — ved Samtale med det nuværende Livrenteselskabs Bestyrelse. At en saadan Bestyrelse udnævnes af Kongen, vil i alt Fald lige overfor Udlændet give en ganske anden Garanti, end om Bestyrelsen var udgaaet af Debitorernes eget Valg; derom tror jeg ikke, der fornuftigvis kan være nogen Tvivl. Dersom det nemlig er Debitorerne, der bestemme Styrelsen for Kreditforeningerne, og det atter er Bestyrelsen for Kreditforeningerne, der skulde bestemme Bestyrelsen for Hypothekbanken, er det jo klart, at det i sidste Instans bliver Debitorerne, der kommer til at bestyre Hypothekbanken; og at det ikke kan være skiftet til at skabe Kredit i Udlændet, derom tror jeg fornuftigvis ikke, der kan reises nogen Tvivl.

Der er en Bestemmelse i Lovforslaget, som det ikke er kommet mig uventet, at der er blevet reist Modstand imod, og det er § 10, Bestemmelsen om, at Kreditforeningen omfatter med solidarisk Ansvar Eiendomme baade i By og paa Land. Men naar det ærede Medlem, som saa stærkt gjorde Modstand mod denne Bestemmelse, vil undersøge, hvorledes man fra Laangibernes Side har stillet sig overfor et saadant solidarisk Ansvar baade i By og paa Land, i Modsetning til, hvor Ansvaret kun laa paa Landeieendomme, med andre Ord, naar det ærede Medlem vil undersøge Kurserne i Tidernes Løb paa Obligationerne fra Stifternes Kreditforening, der jo som bekendt rummer foruden en Del Landeieendomme en Masse Kjøbstadeieendomme og Kjøbenhavnske Eiendomme, sammenlignede Kurserne paa denne Kreditforenings Papirer med Kurserne paa den jydsk Landkreditforenings Papirer, tror jeg, at det ærede Medlem maa erkjende, at Laangibernes

i alt Fald ikke anse et saadant blandet solidarisk Ansvar for at være svækkende for Papirernes Pris. Jeg skal ogsaa her gjøre opmærksom paa, at den norske Hypothekforening har baade Land- og Kjøbstadeieendomme samlede, hvorimod den svenske Hypothekbank ganske vist kun optager som Aktionærer, kan jeg gjerne sige, de Kreditforeninger, der udlåne til Landeieendomme.

Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) fandt Veilighed til at indstøde et Angreb paa en Foranstaltning, der er truffen af mig, og, som jeg troede og tror endnu, til Fordel for Landeieendomsbesidderne, nemlig Driftsaaanene, og han bemærkede, at disse Driftsaaanene jo heller ikke vare blevne benyttede synderlig, da kun 1 Million var bleven laant ud. Jeg skal tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, at, om jeg ikke huffer feil, er det indtil dette Tidspunkt 2 $\frac{1}{2}$ Millioner, der er laant ud.

Jeg maa rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (E. Charling). For det Første skal jeg udtale, at jeg ganske maa tiltræde hans Formening om, at dette Lovforslag ikke af mig er forelagt å prøndre ou à laisser, ikke er forelagt, som han udtrykte sig, til Vedtagelse en bloc. Det har aldrig kunnet falde mig ind, at det skulde kunne lykkes mig ved et Lovforslag af denne Bestaffenhed i alle Detailbestemmelser at træffe Rigsdagens Smag. Jeg vil sige, at naar kun Hovedtrækkene fastholdes, naar man overhovedet anerkjender Nytten og Betydningen, ja jeg vil sige Nødvendigheden af for Tiden at komme ind paa Tilveiebringelsen af billige Laan for Eiendomsbesidderne ved en Hypothekbank, saa er der Meget i Lovforslaget, som jeg villig skal erkjende kan ordnes paa den ene eller den anden Maade. Naar man kun fastholder Hovedtanken, Nytten af, at en saadan Foranstaltning træffes, og man ikke svækker Betingelserne for, at den overhovedet kan virke — thi saa er der selvfølgelig ingen Fordel ved Loven —, erkjender jeg, at der er mange Punkter, hvor Sagen kan ordnes paa forskellige Maader. Naar dernæst det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds henstillede til nærmere Overveielse, om ikke Bestyrelsen heldigere kunde bestaa af en administrerende Direktør og to blot kontrollerende Medlemmer, skal jeg tillade mig at bemærke, at netop den samme Tanke for ikke lang Tid siden har været fremme i Norge angaaende Bestyrelsen af Hypothekbanken der, men den trængte ikke igjennem. Man mente der, at en administrerende Direktør vilde blive for myndig, for raadig, og at dersom det kun dreiede sig